

FRANSE PARA'S ^{IN} DRENTHE

8-12 APRIL 1945

HAROLD DE JONG

FRANSE
PARA'S ^{IN} DRENTHE

COLOFON

© 2020 Koninklijke Van Gorcum BV, Postbus 43, 9400 AA Assen.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van reprografische veelevoudigen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet) kan men zich wenden tot Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-pro.nl).

NUR 688, 693

ISBN 978 90 232 5727 1

Aan de totstandkoming van deze uitgave is de uiterste zorg besteed. Voor informatie die nochtans onvolledig of onjuist is opgenomen, aanvaarden de auteur, redactie en uitgever geen aansprakelijkheid. Voor de eventuele verbeteringen houden zij zich gaarne aanbevolen.

Ofschoon iedere poging is ondernomen om volgens de auteurswet rechthebbenden van het in dit boek opgenomen illustratiemateriaal te traceren, is dit in enkele gevallen niet mogelijk gebleken. In het onderhavige geval verzoekt de uitgever rechthebbenden contact met hem op te nemen.

Uitgave:

Uitgeverij Koninklijke Van Gorcum, Assen

Omslag en grafische verzorging:

Arjen Snijder Design

Tekstbewerking:

Erik Dijkstra

Tekstredactie:

Kitty Janssen

Druk:

Drukkerij Van Gorcum, Raalte

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door:

provincie Drenthe

INHOUDSOPGAVE

TER INLEIDING	6	Locatie 3: Spier	64	HOOFDSTUK 4 BURGERSLACHTOFFERS	118
IN MEMORIAM †	8	- Verkenning in Spier	66	Executies vanuit het Scholtenhuis	118
PROLOOG	10	- De slag bij Spier	67	- Het Scholtenhuis	118
HOOFDSTUK 1 ACHTERGRONDEN	12	Locatie 4: Zuidlaren en Gieten	70	- De executie in Anloo	120
Bezet Nederland	12	- De aanval op de boerderij aan de Lageweg	70	- De executie in Bakkeveen	120
Verzet tegen de Duitse overheersing	13	- Franse acties in Gieten	73	- De executie in Norg / Bonhagen	121
De bevrijding in aantocht	16	Locatie 5: Gasselte	75	- De executie in Norg / Oosterduinen	121
De overval op het Huis van		- Het gevecht bij de Heidehof	75	Wraak in Diever	122
Bewaring in Assen	17	- Het gevecht bij de pastorie	77	Executies in Spier	122
Duitse verdediging in Drenthe	18	- Wraak op de burgers	80	- Wraak op bewoners van de Wijsterseweg	122
HOOFDSTUK 2 DE VOORBEREIDING	22	Locatie 6: Punthorst en vliegveld Havelte	84	- De voettocht	123
Oprichting van de SAS	25	- Zwarte zondag	84	- De executie	124
Oprichting van French Squadron	26	- Vliegveld Havelte	86	- Het monument	124
De voorbereiding van operatie Amherst	27	- Bommen bij de Havelter sluis	87	Executies in Assen	125
Het belang van de radioteams	30	Locatie 7: Westdorp en Wezuperbrug	88	Overige executies	125
Organisatiestructuur	31	- Zware gevechten door verraad	88	- Vergeten drie van het Noorderhuis	125
De dropzones	32	- Gevechten bij Schoonoord	90	- Executie in Schoonoord	126
Start van de operatie	34	- Gevechten bij Wezuperbrug	91	- Executie of gesneuveld in Wezuperbrug	126
HOOFDSTUK 3 DE GEVECHTSACTIES	40	Locatie 8: Appelscha	93	- Overleden als gevolg van gevechtshandelingen	126
Locatie 1: Koelenweg en Norg	41	- Frans contact met de knokploeg Noord-Drenthe	93	INZET BELGISCHE 5^E REGIMENT SAS	130
- Confrontatie met Landwacht	42	- Hinderlaag bij Wateren	97	Inzet van het Belgische SAS-regiment	131
- Een gevecht ten zuiden van Norg	44	- De dood van Henry Pintaud	98	De Belgische inzet in operatie Larkswood	131
- Het gevecht bij de Anniehoeve	45	Locatie 9: Diever	100	Belgische slachtoffers	134
- Stick Boulon zwaar getroffen	46	- Arrestatie van burgemeester Posthumus	100	HOOFDSTUK 6 TERUGBLIK	136
- Het drama aan de Koelenweg	47	- De gevechten in Diever	101	Du Ciel La Liberté	136
- Executies in Assen	51	- Contact met bewoners van de Wijsterseweg	103	Betekenis van het monument in Assen	137
Locatie 2: Westerbork	52	De overige sticks	105	Proclamatie van koningin Wilhelmina	139
- Contact met de familie Pol	52	- Brug van Smilde	105	Bronnen	140
- De dood van korporaal Treis	55	- V1 raketten	106	Archieven	143
- De dood van luitenant Taylor	56	- Aardappelmeelfabriek in Oranje	108	Internet	143
- Onderzoek naar de situatie in Westerbork	57	- Verkeerd geland	108	Namenindex	143
- Verrassingsaanval hoofdkwartier Böttger	58	- Geen jeeps	109		
- Gesprek met Gemmeke	61	- Jedburgh-teams	110		
		- Geland in bevrijd gebied	111		
		- Onbekend maar niet vergeten	111		
		- Na afloop van de gevechten	111		

TER INLEIDING

In 1951 werd in de Dôme des Invalides te Parijs een groot aantal Franse militairen vanwege hun heldhaftig optreden tijdens operatie Amherst door de Nederlandse ambassadeur onderscheiden. De ambassadeur gaf daarbij uitvoering aan het Koninklijk Besluit van 2 januari 1951 waarbij niet minder dan 558 Nederlandse onderscheidingen aan de Fransen waren toegekend. Het ging hierbij om zes keer een Bronzen Leeuw waarvan één postuum, vierentachtig keer een Bronzen Kruis waarvan drieëndertig postuum, één keer de Officier in de Orde van Oranje-Nassau met de Zwaarden en vierhonderdzevenenzestig keer het Oorlogsherinneringskruis met gesp 'Krijg ter Land 1940-1945'. Operatie Amherst was een luchtlandingsoperatie die zevenhonderd Franse parachutisten begin april 1945 in Drenthe hebben uitgevoerd met het doel de opmars van het 2^e Canadese Legerkorps te ondersteunen. Menigeen denkt dat Drenthe is bevrijd door de Canadezen en de Polen. Er wordt vaak vergeten dat 702 Fransen verdeeld over 47 groepen van vijftien parachutisten, zogenoemde 'sticks', op 7 en 8 april 1945 in Drenthe zijn geland. De para's waren getraind om in kleine groepjes onopvallend op te treden. Daarom weet niet iedereen wat hun rol is geweest tijdens de bevrijding van Drenthe. Tijdens operatie Amherst sneuvelde drieëndertig parachutisten.

In Drenthe staan achttien herdenkingsmonumenten die de locaties markeren waar de parachutisten om het leven zijn gekomen. In Friesland staat er een. In Drenthe zou ook het graf van drie parachutisten beschouwd kunnen worden als monument. In Assen is aan de Vaart Zuidzijde, tegenover de Johan Willem Frisokazerne, een groot centraal monument waar alle drieëndertig gesneuvelde parachutisten genoemd staan. Ook voor de gesneuvelde burgers zijn monumenten opgericht, want naast de drieëndertig Fransen zijn in hetzelfde tijdsbestek meer dan negentig Nederlanders gedood door de Duitsers. Hulp aan de parachutisten en de angst van de Duitsers voor de opmars van de geallieerden hebben de Duitsers doen besluiten om in de nadagen van de oorlog toch nog deze Nederlanders om het leven te brengen. Met dit boek wil ik een bijdrage leveren aan een grotere bekendheid voor de ruim zevenhonderd Franse militairen die vooruitlopend op

Van links naar rechts:
 Bronzen Leeuw
 Bronzen kruis
 Officier in de Orde van Oranje Nassau
 Oorlogsherinneringskruis

'onze' bevrijding een belangrijke rol hebben gespeeld in de bevrijding van Nederland. Alle verhalen in dit boek vinden hun oorsprong in het boek van Kolonel Roger Flamand, een Franse parachutist die eind jaren negentig de verhalen van de parachutisten, zijn maten, aan het papier toevertrouwde. Het boek van Flamand werd vertaald door luitenant-kolonel Jaap Jansen en vormt de basis van dit boek. Naast de persoonlijke verhalen uit het boek van Flamand heb ik op basis van vele bronnen, archieven, boeken, historische verenigingen, gesprekken en fragmenten op het internet een integrale samenvatting gemaakt. Dit met het doel de drieëndertig Franse gesneuvelden in de context van de geschiedenis een platform te bieden. Opdat we hen niet vergeten.

Kolonel Drs. Harold de Jong
Lid van het bestuur Stichting Herdenking Franse Parachutisten

HOOFDSTUK 1

ACHTERGRONDEN

BEZET NEDERLAND

Op 10 mei 1940 viel het Duitse leger Nederland binnen. Door de slechte bewapening kon het Nederlandse leger nagenoeg geen weerstand bieden. Grote delen van Nederland werden een gemakkelijke prooi voor de Duitsers. Op sommige plaatsen, zoals bij de Afsluitdijk, de Grebbeberg en de Moerdijkbrug, werd een verbeterde strijd op leven en dood gevoerd. Aan deze strijd kwam een einde toen de Duitsers op 14 mei Rotterdam bombardeerden, waarna het Nederlandse leger capituleerde. Alleen in Zeeland werd de strijd nog tot 17 mei voortgezet, tot ook daar een eind aan kwam na een bombardement op Middelburg.

De Duitsers probeerden het koningshuis en het kabinet gevangen te nemen. Dat plan mislukte, maar de situatie bleef gevaarlijk. Onder druk van het kabinet besloot koningin Wilhelmina samen met haar dochter Juliana en haar gezin op 12 mei 1940 naar Engeland te vluchten.

Proclamatie koningin Wilhelmina op 13 mei 1940

Koningin Wilhelmina in Londen.
(Bron: Rijksvoorlichtingsdienst)

Nadat volstrekt zeker was geworden, dat wij en onze ministers in Nederland niet langer vrijelijk konden voortgaan met de uitoefening van het staatsgezag, moest het harde, maar noodzakelijke besluit worden genomen de zetel der regering te verplaatsen naar het buitenland, voor zolang onvermijdelijk is en met de bedoeling ons terstond weer in Nederland te vestigen, zodra zulks maar enigszins kan.

De regering bevindt zich thans in Engeland. Zij wenst een regeringscapitulatie te voorkomen. Daarbij blijft het Nederlandse grondgebied dat in Nederlandse handen

blijft, in Europa zowel als in Oost- en West-Indië, één soevereine staat, die zijn stem als volwaardig lid der statengemeenschap en in het bijzonder in de beraadslagingen van de gezamenlijke bondgenoten zal blijven laten horen en tot zijn recht zal weten te brengen.

De militaire overheid en in hoogste ressort de opperbevelhebber van land- en zeemacht, beoordeelt thans, welke maatregelen er in militair opzicht nodig en verantwoord zijn.

Daar waar de overweldigende heerst, moeten de plaatselijke burgerlijke overheden alles blijven doen, wat in het belang der bevolking nuttig kan zijn en in de eerste plaats medewerken tot het bewaren van orde en rust.

Ons hart gaat uit naar onze landgenoten in het vaderland, die harde tijden zullen doormaken. Maar Nederland zal zijn gehele Europese grondgebieden eenmaal met Gods hulp herwinnen.

Herinnert u de rampen uit vroeger eeuwen, waaruit Nederland is herrezen. Doet allen, wat u mogelijk is in 's lands welbegrepen belang. Wij doen het onze.

Leve het vaderland!

Er was hoop dat de Engelsen en Fransen Nederland spoedig zouden bevrijden, maar al snel capituleerde ook Frankrijk. Het Franse Vichy-regime onder maarschalk Pétain werkte nauw met de Duitsers samen. De Nederlandse regering van minister-president Dirk De Geer werd door de Duitsers uitgenodigd terug te keren. De Geer wilde aan die oproep gevolg geven, maar koningin Wilhelmina ontsloeg hem op eigen houtje en stelde Pieter Gerbrandy aan als premier. Gerbrandy wilde wél doorvechten.

De Duitse bezetter stelde de Oostenrijker Arthur Seyss-Inquart aan als rijkscommissaris. Seyss-Inquart hoopte de Nederlanders enthousiast te maken voor het nationaalsocialisme en wilde het staats- en economisch bestel zo intact mogelijk laten. De Duitse bezetting leek daardoor in eerste instantie mee te vallen. De Nederlandse krijgsgevangenen mochten snel naar huis en de Duitse soldaten waren vriendelijk en voorkomend. In de loop der tijd veranderde dit beeld.

Zo kreeg de inzet van Nederlandse arbeiders in de Duitse industrie, de Arbeitseinsatz, een steeds dwingender karakter. En er kwamen steeds meer maatregelen tegen de Joden. Op 25 en 26 februari 1941 ontstond naar aanleiding van de eerste razzia's in Amsterdam, waarbij honderden Joodse mannen werden opgepakt, een staking tegen de Jodenvervolging in Europa. De staking breidde zich uit naar andere delen van het land. Het was de eerste grootschalige verzetsactie tegen de Duitse bezetter in Nederland. De Duitsers braken de staking met meedogenloos ingrijpen, waarbij doden en gewonden vielen, en lieten daarbij hun ware gezicht zien.

Kamp Westerbork, dat in 1939 door de Nederlandse regering was gebouwd voor de opvang van Joodse vluchtelingen uit Duitsland, werd op 1 juli 1942 overgenomen door de Duitse bezetter en ingericht als doorgangskamp. Ook in Vught en Amersfoort verschenen Duitse kampen.

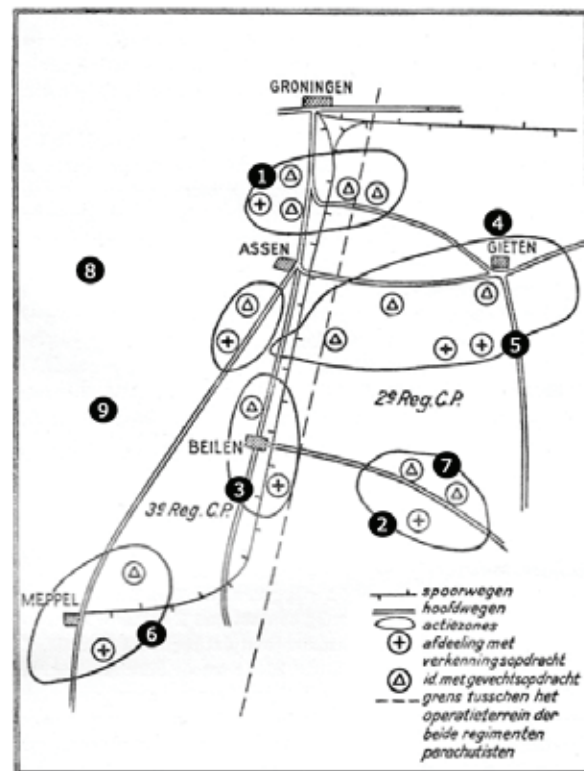
VERZET TEGEN DE DUITSE OVERHEERSING

Na de capitulatie in 1940 was in Nederland geen sprake van grootschalig verzet. De communisten bouwden een ondergrondse organisatie van tweeduizend mensen die zich vooral verzetten tegen de anti-Joodse maatregelen. Ook ontstonden enkele kleine niet-communistische verzetsgroepen, zoals de Geuzen en de Oranjewacht. Deze groepen werden echter opgerold voordat ze daadwerkelijk actie konden ondernemen. Na de Februaristaking in 1941 en vooral na de April-Meistaking in 1943 intensiverde het verzet.

HOOFDSTUK 3

DE GEVECHTSACTIES

De parachutisten landden op verschillende plaatsen in Drenthe, verspreid over zevenenveertig locaties. De eerste contacten met de Nederlandse bevolking volgden. De para's hadden een briefje bij zich waarop werd uitgelegd wie ze waren en wat er van de Nederlandse bevolking werd verwacht. Na deze contacten begonnen de sticks aan hun opdracht. Tijdens de zoektocht naar de bruggen, andere objecten en de juiste locaties ging het soms goed fout. Op tien verschillende locaties raakten de parachutisten in gevecht met Duitsers of Landwachters. In totaal kwamen bij de diverse gevechtsacties drieëndertig parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 1: Koelenweg en Norg, hier kwamen twaalf parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 2: Westerbork, hier kwamen vijf parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 3: Spier, hier kwamen drie parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 4: Zuidlaren en Gieten, hier kwamen twee parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 5: Gasselte, hier kwamen twee parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 6: Punthorst en vliegveld Havelte, hier kwam één parachutist om het leven.

Gevechtsactie

locatie 7: Westdorp en Wezuperbrug, hier kwamen zes parachutisten om het leven.

Gevechtsactie

locatie 8: Appelscha, hier kwam één parachutist om het leven.

Gevechtsactie

locatie 9: Diever, hier waren de gevolgen voor de burgerbevolking groot.

Overige gevechtsacties, waarbij één parachutist om het leven kwam.

LOCATIE 1: KOELENWEG EN NORG

<p>Verdronken tijdens de landing: luitenant Louis Saltet de Sablet D'Estieres.</p>	<p>Gesneuveld tijdens een vuurgevecht ten zuiden van Norg: soldaat Marcel Julien Fabert en soldaat André Boude.</p>	<p>Gesneuveld aan de Koelenweg: soldaat Ibrahim Azem, korporaal Pierre Bévalot, soldaat François Marcel Lévêque, soldaat Jean Pierre Munch, soldaat Robert Spina en luitenant Jean Valayer.</p>		<p>Geëxecuteerd op 10 april in Assen: luitenant François Boulon, soldaat Robert Jean Louis Dedieu en soldaat Jean Léon Loeillet.</p>
 <p>Luitenant Louis Saltet de Sablet D'Estieres. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Soldaat Marcel Julien Fabert. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Soldaat Ibrahim Azem. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Geen foto beschikbaar</p> <p>Soldaat François Marcel Lévêque.</p>	 <p>Luitenant François Boulon. <i>(Bron: ECPA Parijs, archief J. Bruggink)</i></p>
 <p>Soldaat André Boude. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Soldaat André Boude. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Korporaal Pierre Bévalot. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Soldaat Jean Pierre Munch. <i>(Bron: archief J. Bruggink)</i></p>	 <p>Soldaat Robert Jean Louis Dedieu. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>
 <p>Soldaat Robert Spina.</p>	 <p>Soldaat Robert Spina.</p>	 <p>Geen foto beschikbaar</p> <p>Soldaat Robert Spina.</p>	 <p>Luitenant Jean Valayer. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>	 <p>Soldaat Jean Léon Loeillet. <i>(Bron: FFLSAS)</i></p>

De dropzones 11, 12 en 13 waren toegewezen aan de 1e compagnie onder leiding van luitenant Charles Picard. De opdracht was gericht op het veiligstellen van de bruggen ten noorden van Assen over het Noord-Willemskanaal en ten westen van Assen over de Kolonievvaart. De para's moesten voorkomen dat deze bruggen door de Duitsers werden vernield. Door slecht weer en problemen met de radar werden de para's te hoog afgeworpen en kwamen de vier sticks van Picard, Rouan, Valayer en Boulon in een groot vierkant van acht bij acht kilometer terecht.

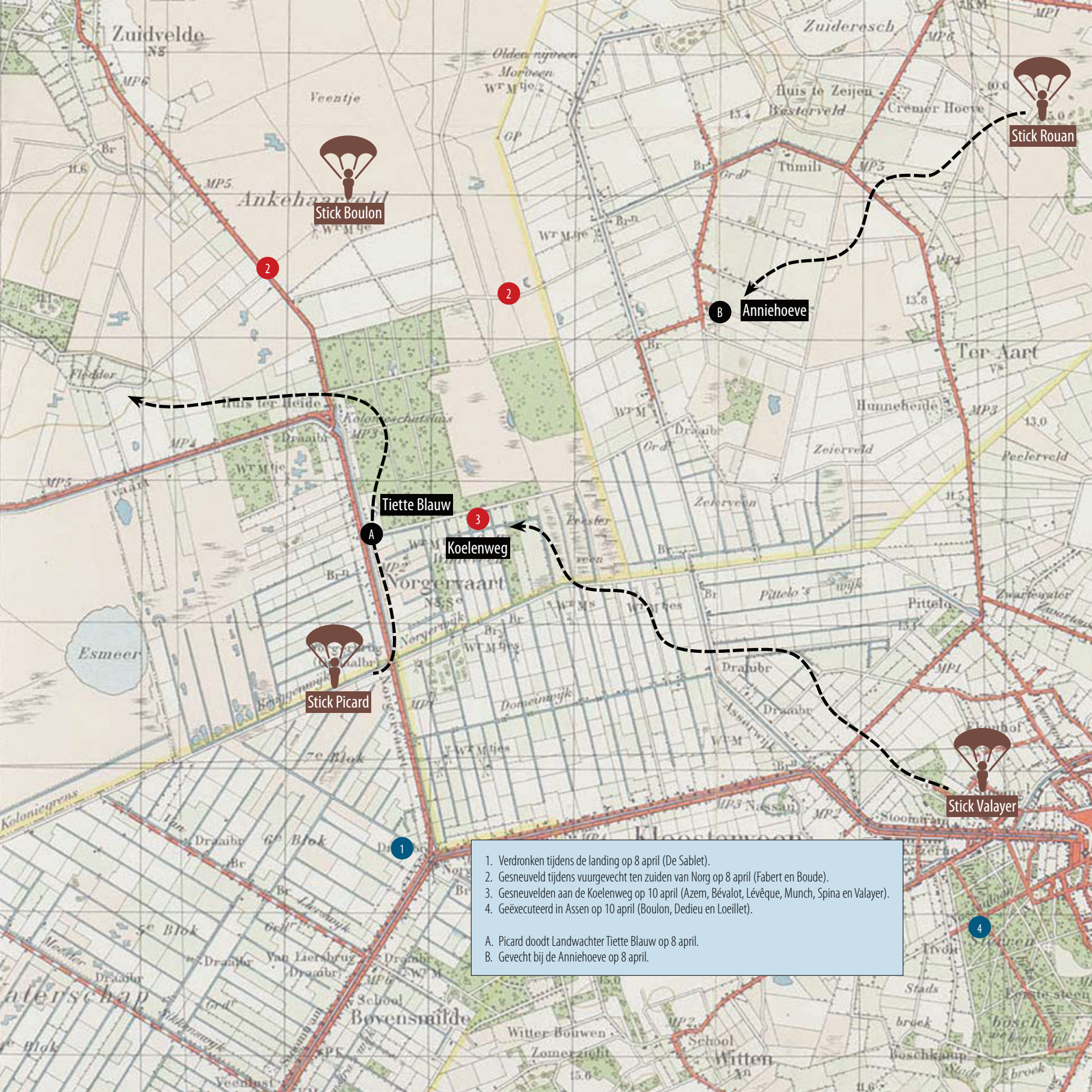
De stick Picard landde verspreid aan de westkant van de Norgervaart en aan de noord- en zuidkant van de Kolonievvaart. Luitenant Louis Saltet de Sablet D'Estieres sprong als eerste en zijn vriend luitenant Picard sprong halverwege de stick. Picard landde in het kanaal en moest een keer overzwemmen om zijn uitrusting bij elkaar te zoeken. De meeste para's uit de stick wisten elkaar snel te vinden, op vijf na, waaronder De Sablet, Marcel Julien Fabert en Jean Munch. Picard kon niet langer wachten op de vermiste para's en oriënteerde zich op zijn omgeving. Later bleek dat De Sablet tijdens zijn landing in het water terecht was gekomen. Hij slaagde er waarschijnlijk niet in zijn zware legbag (beenbagage) los te maken en verdronk. Zijn lichaam werd later door een buurtbewoner, Willem Oosterwijk, aangetroffen achter het brugwachtershuisje bij de Norgerbrug.

Confrontatie met Landwacht

Picard zocht aan de overkant van het water contact met een boer. Het gammele bootje waarin hij was gestapt zonk en voor de tweede keer kreeg hij een nat pak. Hij klopte aan bij de familie Christerius en werd vriendelijk te woord gestaan door de boer en zijn vrouw. Picard kwam er achter dat ze vijf kilometer zuidelijker waren geland dan hun geplande dropzone 13. Nadat hij zijn kleren wat had kunnen drogen vertrok Picard met zijn stick richting het noorden. Ze bepaalden in het Norgervaartsebos, een bos noord van de Koelenweg en west van de Norgervaart, een positie om van daaruit de opdracht te starten. Aan de rand van het bos stond een huisje waar een klein beetje licht door de luiken scheen. Picard vond dat op dat tijdstip vreemd en ging met een andere parachutist poolshoogte nemen. Bij het huis aangekomen hoorde hij drie tot vier stemmen. Hij probeerde wat dichterbij te komen om te horen wat er werd gezegd. Waarschijnlijk maakte hij daarbij teveel lawaai, want plotseling kwam een in het zwart geklede man naar buiten die Picard op een nogal agressieve wijze aansprak.

Luitenant Picard in De Fledders.
(Bron: ECPA Parijs, archief J. Bruggink)

2

2

3

1

4

Stick Boulon

Stick Picard

Stick Rouan

Stick Valayer

1. Verdronk tijdens de landing op 8 april (De Sablet).
  2. Gesneuveld tijdens vuurgevecht ten zuiden van Norg op 8 april (Fabert en Boude).
  3. Gesneuvelden aan de Koelenweg op 10 april (Azem, Bévalot, Lévêque, Munch, Spina en Valayer).
  4. Geëxecuteerd in Assen op 10 april (Boulon, Dedieu en Loeillet).
- A. Picard doodt Landwachter Tiette Blauw op 8 april.
B. Gevecht bij de Anniehoeve op 8 april.

Tiette Blauw

Koelenweg

B Anniehoeve

Stick Valayer

Picard twijfelde even, maar nam het besluit om het vuur te openen. De man stortte dodelijk getroffen neer. Het bleek om Landwachter Tiette Blauw te gaan, die de hele nacht bezig was geweest jacht te maken op de Franse para's.

Snel verplaatsten de parachutisten zich door het bos richting het noorden. Ze zagen parachutes hangen van de stick die kort ervoor op die plaats was geland. Picard besloot zo snel mogelijk dit bos te verlaten en verplaatste zich met zijn manschappen naar het boscomplex De Fledders, ongeveer drie kilometer westelijker. Het werd al bijna licht en daarom verplaatsten de mannen zich ondanks de zware uitrusting in een snel tempo. Ze maakten een bivak in het boscomplex waar ze de rest van de zondag bleven. Het bivak werd ontdekt door een aantal burgers, die daarom een dag door de groep van Picard werden vastgehouden. De para's kregen van deze mensen een pan met aardappelen aangeboden, wat een welkome aanvulling was op het militaire rantsoen. Tijdens de daaropvolgende nacht voerde de stick van Picard meerdere acties uit.

Een gevecht ten zuiden van Norg

Soldaat Marcel Fabert was samen met een onbekende para aan de noordzijde van de Kolonievvaart geland. De twee gingen op zoek naar de andere mannen uit hun stick. Vroeg in de ochtend kwamen ze Jan Harm Lubbers tegen, die op weg was naar De Fledders om kievitseieren te zoeken. Na een kort gesprek wees hij ze de weg naar de beoogde dropzone in de richting van Peelo. Onderweg, bij de boerderij van Derk Habing aan de Asserstraat ten noorden van Huis ter Heide, hoorden ze schoten vanuit het Norgervaartsebos. Na een korte stop voor een kleine maaltijd en een sigaret in de kapschuur van Jans Kuiper, ook aan de Asserstraat, liepen ze naar het heideveldje dicht bij hun dropzone. Ze werden echter vanaf de Asserstraat gezien door een daar wonende Landwachter, die meteen de inzittenden van een passerende Duitse auto attent maakte op de aanwezigheid van beide para's. De Duitsers haalden versterking, waarna vanaf de nabijgelegen boerderij van Hartlief de aanval werd ingezet op de twee parachutisten. Na enige tijd gaf de metgezel van Fabert zich over, maar Fabert vocht door. Hij werd gedood door een handgranaat die naar hem werd gegooid. Het lichaam van Fabert werd in opdracht van de Duitsers met een paard en wagen van Hartlief door de Limburgse evacu  Frits van den Bercken, die bij de overburen van Habing verbleef, naar Assen gebracht. De gevangene parachutist moest achter de kar onder zwaarbewapende begeleiding lopend naar Assen.

Op 12 november 1943 werd door de Duitse bezetter de Nederlandse Landwacht opgericht. Dit was een paramilitaire organisatie en bestond uit NSB'ers die met jachtgeweren waren uitgerust. Leden van de Landwacht droegen de zwarte NSB-partijkleding. De Landwachters werden voornamelijk ingezet voor het bewaken van gebouwen, het controleren van persoonsbewijzen en het uitvoeren van arrestaties. Door hun uitrusting werden ze spottend 'Jan Hagel' genoemd. Tijdens de laatste oorlogsmaanden bestond hun taak vooral uit het opsporen van verzetsmensen. Veel van hun acties hadden succes, omdat ze in hun eigen omgeving opereerden en de situatie ter plaatse goed kenden. Door hun optreden werden ze gevreesd en gehaat.